

i Rundgjørelsen af 30te Mai 1849 for Kongeriget og Slesvig i Forening bestemte 600,000 Rbd., der, i Forhold til Slesvig, kunde antages at maatte falde paa Kongeriget; men Finantsministeren har svaret, at, ifølge den Forudsætning, hvorfra Regjeringen var gaaet ud ved Udarbejdelsen af det foreliggende Finantslovsforslag, fandt han sig ikke beføiet til, for Udvalget at udtale nogen Formening om det fremsatte Spørgsmaal.

Ifølge denne Bægring har Udvalget ikke seet sig istand til at fremsætte noget sikkert Forslag til Forandring af det opførte Beløb; men, da Forskjellen imellem samme og det Beløb, der egentlig burde opføres, dog i alt Fald ikke kan være betydelig, anseer Udvalget det for rettest, at man, indtil videre, lader det heroe ved det forlangte Beløb, dog at samme opføres som Kongerigets Andeel af den ved Rundgjørelsen af 1849 bestemte Sum af 600,000 Rbd.

§ 15. Det Kongelige Huses Appanager.

Ved denne Post har Udvalget Følgende at bemærke:

1) Hans Kongelige Høihed Arveprinds Frederik Ferdinands Appanage er foreslaaet forhøiet med 16,000 Rbd. aarlig, hvorved Høisammes og Gemalindes samlede Appanage vilde naae en Størrelse af 90,000 Rbd., eller det samme Beløb, som siden 1819 var tillagt høisafalig Kong Christian VIII, som den dengang Thronen nærmest staaende Agnat, og som senere blev tillagt vor nuværende Konge som Kronprinds. Udvalget antager, at den foreslaaede Forhøielse bør bevilges, uden at man dog der ved erkjender nogen Regel med Hensyn til Appanagens Bestemmelse i fremtidige lignende Forhold.

2) Under Forhandlingerne i Maret 1850 om det Kongelige Huses Appanager blev det antaget, at, i Lighed med, hvad der var bestemt om Civillisten, skulde $\frac{3}{4}$ af de bevilgede Appanager falde Danmark og Slesvig til Last, og $\frac{1}{4}$ falde paa de tydske Hertugdømmer (Fol-

kethingsstid. 1ste Sæssion 1850, S. 217—19, ifr. S. 3750 og 3864), og i Dvereenstemmelse hermed have Appanagerne været opførte i alle de hidtil givne Finantslove, hvorimod der paa nærværende Finantsforslag er opført $\frac{3}{5}$ af Appanagernes fulde Beløb som den paa Kongeriget faldende Andeel. Da Forskjellen ikke vil være betydelig, skal Udvalget Intet erindre herimod.

3. Ved den ovenmelde Leilighed indskrænkede Regjeringen sit Forslag om Appanager til de fyrstelige Personer, som, naaget Krigen, vedvarende havde nydt Appanage af den danske Statskasse (Folkethingstid. I. c., S. 219), og ifkun disse have saaledes været bevilgede ved de hidtil givne Finantslove. 3 nærværende Finantsforslag ere de fleste af de hidtil udelukkede Appanager igjen optagne, i hvilken Anledning Udvalget har begjært Oplysning meddeelt om de Resolutioner og andre Bestemmelser, hvorpaa disse Appanager tidligere have været begrundede. Efter at have taget disse Oplysninger under Dverveelse, har Udvalget vel fundet det tvivlsomt, om disse hidtil udelukkede Appanager burde uden særlig Lov, efter Grundlovens § 17, optages i Finantsloven, og navnlig har saadan Tvivl fundet Sted med Hensyn til den betydeligste af dem, som tillige er forbunden med Renterne af betydelige Brudekassers og Morgengave-Obligationer; men Udvalget har dog troet det rettest, for Tiden at lade dette Spørgsmaal henstaae uafgjort, og skal saaledes ikke fremsætte nogen Indstilling imod, at de omhandlede Appanager indtil videre opføres paa Finantsloven med de tidligere bestemte fulde Beløb.

§ 16. Statsraadet.

Herved har Udvalget at bemærke:

1) Normalgagen for Ministrene, som, ifølge Forhandlingerne ved det første Finantsforslag i Maret 1850, hidtil har været opført med 4,500 Rbd., er foreslaaet ansat til 6,000 Rbd. Forfaavidt det i de trykte Anmærkninger med Hensyn hertil bemærkes, at hiint mindre Beløb